

„Kaj se ti sanja? K polnočnici!“

Vstal je Jurček, se odpravil in odšel.

Zvon je zaklenkal. Lahni, tajni, skoro boječi so bili v začetku glasovi, potem pa vedno jačji in blagoglasnejši. In hiteli so čez polje kot ladja čez široko morje in udarjali so na srce slehernega. Starec jih je bil vesel in deca in otročiči — vsi, vsi. —

V cerkvi je bilo vse svetlo. Na vseh lestencih, ki so viseli izpod valovitega stropa in se blesteli kot lahni biseri v kronah kraljevih, so gorele sveče in razsvetljevale božji hram. In na oltarju so gorele sveče in se blestele. Gospod župnik se peli in gospod učitelj in vsi pevci. In bilo je ginljivo in prijetno kot v rajju.

Tudi Jurček je bil vesel. Zdelo se mu je, da se mu od nekod smehlja Jezušček, zato se je nasmehljaj tudi on.

Zunaj je pa plavalas sveta noč nad zemljo . . . .

Tepeškarji.

Dolge šibe, dolge malhe —
Pa po vasi hodimo,
Kdor ne da nič, oj gorje mu,
Slabo ga obsodimo.

Burja žvižga, in sneg beli
Nam je skoro do pasu;
Nič obeh se ne bojimo,
Dalje gremo brez strahu.

Tu rožičev, tam orehov,
Tu dadó potičice:
„Da vam bode bolj žarelo
Vaše mlado ličice . . .“

„Bog povrni, Bog vam plačaj,“
In mi gremo spet naprej. —
Dolgih malh in leskovk dolgih
Se boje po vasi vsej.

Marijan.

Koledniki.

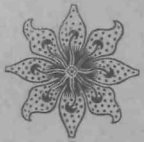
Na Silvestrovo
Pa koledniki
So jo k nam zavili.
Zatrobentali
So nam krepkih par
In potem voščili:
„Bog daj, da bi slo
Vedno vse po sreči,
Da bi v hiši bil
Blagor vedno večji . . .
Bog dobička daj

Mnogo pri živini
In mošnjo napolnjeno
S suhimi cekini . . .“
Jeli, no — in pili,
Dokler niso spet
Pota nastopili . . .

Pot so nastopili,
Isto ponavljali —
Pri nobeni hiši
Menda ne stradali.

Marijan.

209

1854

208

1904

V.A. BENZIGER & CO. A.G.

Lourdes — 1858.